

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121208385
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4121208385.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobkyne: Y. L., nar. X.X.XXXX, bytom Q. E. XXX, zastúpená: Podhorský & Partners, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Ventúrska 1, IČO: 46 962 000, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava Pribinova 25, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubáňho 16, IČO: 47 233 516, o žalobe žalobcu na obnovu konania ohľadne zaplatenia sumy 936,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2. decembra 2021 č. k. 12Csp/130/2021-75, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 2.12.2021 č. k. 12Csp/130/2021-75 pri právnom posúdení podľa § 397, § 399, § 406 a § 414 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“) ako nedôvodnú zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala obnovy konania v spore vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18Csp/114/2018, v rámci ktorého sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 936,48 eura s príslušenstvom.

2. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovanému majúcemu v konaní o žalobe na obnovu konania plný úspech, prináleží nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, prvoinštančný súd uviedol, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým je možné za podmienok stanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je 3-mesačná, pričom jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Obidve tieto lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je ich možné predĺžiť a ani skrátiť. Samotné konanie o obnove konania prebieha v dvoch fázach. V prvej fáze obnovy konania rozhoduje súd, či obnovu konania povolí alebo žalobu na obnovu konania zamietne.

4. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej fáze, je medziiným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. V danom prípade je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy. Dôvod obnovy konania uvedený v § 397 písm. e/ CSP vyjadruje nadradenosť komunitárneho práva právu vnútroštátnemu. Súd rozhodujúci o návrhu na obnovu konania posudzuje súlad pôvodného meritórneho rozhodnutia s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie. Ustanovenie § 397 písm. e/ CSP sa zaviedlo ešte do vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku. Za takéto rozhodnutie sa považuje aj rozhodnutie Rady Európskej únie, či rozhodnutie Európskej komisie o štátnej pomoci. Je prejavom viazanosti, komunitárnym právom a nové rekodifikované kódexy plne rešpektujú a vyzdvihujú eurokonformný výklad vnútroštátnych noriem a súlad rozhodnutí súdov s právne záväznými aktmi EÚ. Dôvodová správa sa v danom prípade odvolala na rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 18. júla 2007 (Q. P. - B. - M. F.I C XXX/XX P. T. G., del I. e dell Y. v. D. X.,). Súdny dvor EÚ v tejto veci vyjadril stanovisko, že súdy členských štátov majú povinnosť prihliadať na komunitárne právo ex offio. Ústavný súd SR v uznesení č. k. III. ÚS 345/2017-47 zdôraznil, že zásadný vplyv na posudzovanie žaloby na obnovu konania má aj rozsudok Súdneho dvora C-234/04 zo dňa 16.marca 2006 vo veci H. I. v. X. & X. M., v ktorom sa uvádza, že únieové právo neprikazuje súdu vnútroštátnemu, aby preskúmaval a rušil právoplatné rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ak sa aj ukáže, že je v rozpore s právom Európskeho spoločenstva. Súdny dvor tiež uviedol, že na to, aby sa zabezpečila stabilita právnych vzťahov a zároveň aj riadny výkon spravodlivosti, je dôležité, aby sa nemohli napadnúť rozhodnutia, ktoré sa stali konečnými. Týmto rozhodnutím Súdny dvor zdôraznil dôležitosť zásady res iudicata. Komunitárne právo nenúti revidovať právoplatné rozhodnutia, ak tu táto možnosť nie je daná vnútroštátnymi procesnými normami. Rozhodnutie SD EÚ o prejudiciálnej otázke nie je meritórne, pričom poskytuje výklad platnosti únieovej normy vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Žalobou na obnovu konania sa takisto nemožno domáhať nápravy prípadnej nesprávnosti procesnej povahy a ani právneho posúdenia, pričom takýto rozsudok rieši len právny podklad, obdobne ako ÚS SR.

5. Súd prvej inštancie po preskúmaní podanej žaloby na obnovu konania zistil, že táto bola žalobkyňou podaná v rámci 3-mesačnej premlčacej lehoty so začiatkom jej plynutia od 22.4.2021, t. j. od vydania rozsudku Súdneho dvora, od ktorého dátumu sa žalobkyňa mohla dozvedieť o dôvodoch obnovy konania. Podanú žalobu však bolo potrebné zamietnuť, pretože žiadna so žalobkyňou namietaných skutočností nemá charakter takých dôkazov a skutočností, ktoré predpokladá ust. § 397 písm. a/ CSP. Žalobkyňa v podanej žalobe poukazovala iba na vecnú nesprávnosť rozsudku, čo však nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť obnovy konania. Rozsudok, resp. každé iné rozhodnutie súdu môže byť nesprávne buď z dôvodu nesplnenia procesných podmienok pre jeho vydanie alebo v konaní neboli zohľadnené skutočnosti, ktoré z akéhokoľvek dôvodu neboli niektorou stranou sporu uvedené, prípadne tvrdené skutočnosti boli súdom nesprávne právne posúdené, čo znamená, že na ne bolo nesprávne aplikované hmotné právo. Uvedené malo potom za následok prijatie nesprávneho právneho záveru o dôvodnosti, resp. nedôvodnosti uplatneného nároku. Na nápravu takýchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky a tieto nesprávnosti napadnutého rozsudku nemožno považovať za dôvody, pre ktoré by bolo možné obnovu konania povoliť, pretože pripustenie opačného záveru by viedlo k absurdnému výsledku, podľa ktorého by akékoľvek nesprávne súdne rozhodnutie mohlo byť napadnuteľné žalobou na obnovu konania. Takýto nesprávny názor na inštitút obnovy konania je v rozpore so základnou podmienkou dôvodu na obnovenie konania v zmysle § 397 CSP, z obsahu ktorého je zrejmé, že musí ísť o skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten subjekt, čo podal žalobu na obnovu konania nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre takéhoto žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

6. V danej prejednávanej veci žalobkyňa namieta práve to, že predmetný rozsudok Súdneho dvora EÚ bol vydaný až po právoplatnom skončení veci vedenej na OS Nitra pod sp. zn. 18Csp/114/2018, pričom práve tento rozsudok môže privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie. V tejto súvislosti prvoinštančný súd dal do pozornosti uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.9.2021, v ktorom sa riešila otázka začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v spotrebiteľských sporoch v prípadoch bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je

bezúročná a bezpoplatková. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že je v tejto súvislosti potrebné akceptovať nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 51/2020 zo dňa 9. júna 2020, pričom je potrebné skúmať: 1./ ktorá skutková okolnosť je podstatná pre nadobudnutie vedomosti spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, potrebnej pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby, 2./ ktorým momentom spotrebiteľ nadobúda skutočnú vedomosť o uvedenej podstatnej skutkovej okolnosti a 3./ o ktorú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia v danom prípade ide. Pri posudzovaní začatí plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať zo skutočnej a nie z predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo a kto ho získal. Touto vedomosťou ust. § 107 ods. 1 OZ nemieni znalosť právnej kvalifikácie, ale skutkových okolností, z ktorých je možné zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby možno spájať s okamihom, v ktorom si žalobca musel byť vedomý toho, že bez existujúceho dôvodu právneho plnenia previedol na účet žalovaného vyššiu sumu. Významné pritom nie je, či oprávnený subjekt má právne znalosti, aby bol schopný subjektívne posúdiť tieto skutkové okolnosti a zistiť, či zmluva, podľa ktorej plnil, je platná alebo nie. Pri skúmaní momentu, kedy spotrebiteľ nadobudol skutočnú vedomosť o podstatnej skutkovej okolnosti bolo prvoinštančným súdom poukázané aj na uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 413/2013.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené závery, súd prvej inštancie skonštatoval nemožnosť vyhovieť podanej žalobe s poukazom ani na jedno zo zákonných ustanovení § 397 písm. a/ a e/ CSP, ktoré jednoznačne (taxatívne) vymenovávajú, kedy je možné povoliť obnovu konania a na aké prípady sa povolenie obnovy vzťahuje a pripúšťa. Žalobkyňa svojou žalobou nespĺnila ani jednu z týchto zákonných podmienok. Aj keď po právoplatnosti rozsudku v spore vedenom pod sp. zn. 18Csp/114/2018 bol vydaný rozsudok Súdneho dvora, tento nemôže ani po prípadnom pripustení obnovy konania navodiť priaznivejšie rozhodnutie a to s poukazom na závery rozhodnutia NS SR týkajúce sa problematiky dĺžky premlčacej doby a zároveň aj preto, že predmetné rozhodnutie nie je v rozpore s právom Únie. Nad rámec prvoinštančný súd uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 18Csp/114/2018 viazal začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby na okamih vyplatenia sumy žalovanému, a to s poukazom aj na odôvodnenie NS SR vo veci pod sp. zn. 5Cdo/29/2021, ktorý súd berie do úvahy aj rozsudok Súdneho dvora vo veci C 486/19, z ktorého vyplýva, že skutočná vedomosť, kedy sa žalobca dozvedel o tom, že žalovaný sa na jeho úkor majetkovo obohatil, a teda okamih, od ktorého by dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť, je dátum vydania rozsudku vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/186/2014 (rozsudok vydaný dňa 24.3.2015), ktorým rozsudkom súd žalobu zamietol a v odôvodnení uviedol, že žalovaný preplatil poskytnutý úver a všetko nad rámec uhradené by sa považovalo za bezdôvodné obohatenie. Týmto okamihom začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba.

8. Rozsudok Súdneho dvora zatiaľ náš právny poriadok neumožňuje aplikovať, pretože v našom právnom poriadku nemáme upravené žiadne také špeciálne ustanovenie týkajúce sa plynutia premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia v spotrebiteľských veciach, a preto nemožno konštatovať aj s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, že by súd v konaní 18Csp/114/2018 vydal rozsudok v rozpore s právom Únie. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti súd žalobu žalobkyne na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18Csp/114/2018 ako nedôvodnú podľa § 414 CSP zamietol.

9. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 12Csp/130/2021 zo dňa 2.12.2021 zmenil a vydal rozsudok, ktorým povolí obnovu konania vedeného OS Nitra pod sp. zn. 18Csp/114/2018 s tým, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Poukázala na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces + nesprávne právne posúdenie veci).

10. Žalobkyňa nie je zrejme na základe akých úvah dospel súd prvej inštancie k záveru, že neboli splnené dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. a/ a písm. c/ CSP. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil argumentáciu žalobkyne, pretože táto neodvítala nárok na obnovu konania vo vzťahu k rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 z dôvodu, že pri rozhodovaní OS Nitra v konaní sp. zn. 18Csp/114/2018 bolo porušené únieové právo, ale bolo žalobkyňou poukazované na skutočnosť, že tento rozsudok Súdneho dvora EÚ je rozhodnutím, ktoré žalobkyňa jednak nemohla uplatniť v čase rozhodovania v konaní, ktorého obnovu sa domáhala, pretože predmetný rozsudok Súdneho dvora

bol vydaný až následne. Najmä žalobkyňa poukazovala na spôsobilosť ňou uvádzaného rozsudku Súdneho dvora EÚ privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pretože určuje inú premlčaciu dobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, než úprava, ktorou sa spravoval Okresný súd Nitra v čase rozhodovania a podľa ktorej aj vo veci samej rozhodol.

11. Na daný prípad nie je možné aplikovať ani právny názor Súdneho dvora EÚ vo veci C-234/04, pretože v tejto veci sa hovorí o porušení práva Spoločenstva právoplatným rozhodnutím, avšak v čase vydania rozhodnutia, voči ktorému sa žalobkyňa domáha obnovy konania rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-485/19 ešte neexistovalo, pričom je spôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ak by sa pripustil výklad, že neskôr prijaté rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, resp. iného orgánu EÚ by nemohlo byť aplikovateľné ako dôvod obnovy podľa CSP, tak potom by inštitút obnovy konania podľa § 397 písm. a/ a e/ CSP stratil zmysel. Žalobkyňa zastáva názor, že otázku prípustnosti zmeny právoplatných rozhodnutí zo samotnej povahy veci nemôže ani prikazovať právo Európskej únie, pretože táto kompetencia podlieha právu každého členského štátu, ktorý si prostredníctvom osobitných procesných predpisov upravuje podmienky, za ktorých je možné napadnúť právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu.

12. Žalobkyňa dôvodila obnovu konania s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-485/19 podľa § 397 písm. a/ CSP s poukazom na stanovenie jednotnej premlčacej doby v trvaní troch rokov s počiatkom jej plynutia od momentu konštatovania všeobecného súdu, ohľadne okolností zakladajúcich právo spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia v súvislosti s plnením podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý dôvod požadovanej obnovy konania si prvoinštančný súd nesprávne vysvetlil, nakoľko predmetný rozsudok posudzoval vo vzťahu k plynutiu subjektívnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o nemožnosť aplikácie názoru Súdneho dvora EÚ pre absenciu špeciálnej úpravy plynutia premlčacej doby bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k spotrebiteľským veciam, ktorý záver v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval súd prvej inštancie, tak tento je v rozpore s charakterom a záväznosťou prameňov únieového práva (rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-6/64 I. vs. B.). Z rozhodnutia vo veci C-283/81 I. vyplýva, že rozhodnutia a závery Súdneho dvora prijaté v rámci prejudiciálneho konania musia brať do úvahy všetky súdy členských štátov a nie iba súd, ktorý položil konkrétnu otázku.

13. Vo vzťahu k rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 sa prvoinštančný súd nevysporiadal ani s princípom prednosti únieového práva pred vnútroštátnou úpravou. V tejto súvislosti poukázal na obsah rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci X. II, XXXX. Akákoľvek komunitárna právna norma bez ohľadu na jej právnu silu a bez ohľadu na jej právny účinok má vyššiu právnu silu ako ktorákoľvek vnútroštátna norma. Povinnosť rešpektovať prednosť komunitárneho práva majú aj súdy.

14. Žalobkyňa vo svojom odvolaní poukázala aj na arbitrárnosť napadnutého rozsudku, ktorú podporila s odkazom na obsah právnych viet rezultujúcich z rozhodnutí NS SR (sp. zn. 4Cdo/102/2017, 4Cdo/120/2019 zo dňa 27.8.2019 a zo dňa 31.1.2019, 6Cdo/98/2017). Za znemožnenie strane sporu uskutočňovať jej patriace procesné práva v tom rozsahu, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ CSP, je možné považovať aj taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci.

15. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobkyne uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu podané odvolanie zamietnuť, potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie priznať právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie C - 485/19 predložené žalobkyňou nie je záväzné ani pre jednu stranu tohto sporu, pretože ide o rozhodnutie o predbežnej otázke, týkajúce sa výkladu únieového práva. V tejto súvislosti poukázal na obsah rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci H. I. vs. X. & X. M., z ktorého vyplýva, že únieové právo neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby preskúmaval a rušil vlastné právoplatné rozhodnutia. V čase vydania právoplatného rozsudku sp. zn. 18Csp/114/2018 bola SR členom EÚ, pričom ani súd prvej inštancie a ani odvolací súd nepožiadali Súdny dvor EÚ o výklad v rámci prejudiciálneho konania.

16. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že podané odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobkyňou (§ 379 a § 380 CSP), prejednal predmetné

odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd odvolanie žalobkyne vyhodnotil ako neopodstatnené, s rozhodnutím o ňom tak, ako to uviedol vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. V danom prípade odvolací súd viazaný svojou zákonnou povinnosťou skúmať, či odvolaním napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd obsahnutých v ust. § 389 ods. 1 CSP, dospel k tomu záveru, že predmetný rozsudok ani jednou z týchto procesných väd netrpí, a preto ho ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o podanej žalobe žalobkyne týkajúcej sa požadovanej obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18Csp/114/2018 v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý následne aj správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení CSP (§ 397, § 399, § 406 a § 414). Taktiež aj dôkazy predložené v tomto konaní účastníkmi a zároveň vykonané aj súdom, boli zo strany prvoinštančného súdu vyhodnotené myšlienkovým postupom v súlade s ust. § 191 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 CSP, t. j. jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie inštitút obnovy konania správne posudzoval z hľadiska splnenia podmienok pre nariadenie obnovy konania v dvoch fázach, pričom v rámci prvej fázy rozhodoval o tom, či navrhovanú obnovu konania povolí, alebo žalobu žalobkyne v tomto smere zamietne. Druhá fáza potom predstavuje povolené konanie o obnove, ku ktorej v danej prejednávanej veci nedošlo, pretože prvoinštančný súd správne nevzhladol splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania v zmysle § 397 písm. a/ a e/ CSP v dôsledku čoho už v rámci prvej fázy žalobu žalobkyne na obnovu konania zamietol. Zo strany súdu bolo správne konštatované dodržanie trojmesačnej (subjektívnej) a trojročnej (objektívnej) premičacej doby v danom prípade žalobkyňou, pre podanie žaloby tohto druhu. Pokiaľ ide o nesplnenie podmienok pre nariadenie obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP, tu je potrebné prikloniť sa k tvrdeniu prvoinštančného súdu v tom smere, že ani jedna zo skutočností namietaných žalobkyňou nie je takého charakteru, že by malo ísť o dôkazy, ktoré je možné subsumovať pod ust. § 397 písm. a/ CSP. V tejto súvislosti namietaná vecná nesprávnosť právoplatného rozsudku OS Nitra vydaného v konaní pod sp. zn. 18Csp/114/2018 sama o sebe nemôže privodiť dôvod povolenia požadovanej obnovy konania, pretože k náprave procesných pochybení súdu, resp. nesprávneho právneho posúdenia prejednávanej veci súdom slúžia vzhľadom na charakter a spôsob vzniku vytykanej nesprávnosti opravné prostriedky a nie hneď požadovaná obnova konania. Povolenie obnovy konania v rámci jej prvej fázy musí byť súladné so základným účelom tohto inštitútu, ktorým je preukázanie zo strany žalobcu tých skutočností a dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré v prospech iniciátora obnovy konania, t. j. žalobcu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci oproti tomu pôvodnému a zároveň už právoplatnému. Samotný poukaz na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vydané vo veci C-485/19, ktoré bolo vydané po právoplatnom skončení veci vedenej na OS Nitra pod sp. zn. 18Csp/114/2018 v prípade žalobkyne nezaručuje povolenie obnovy konania, čo správne aj s poukazom na odcitované rozhodnutie NS SR a ÚS SR vyargumentoval v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku aj prvoinštančný súd.

20. Navyše je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že v intenciách rozhodnutia publikovaného pod R 105/1998 právny názor týkajúci sa výkladu zákona vyslovený iným orgánom než procesným súdom, ktorý vec prejednal v rámci svojej právomoci nemôže byť spôsobilým dôvodom pre nariadenie obnovy konania. V tomto kontexte je potrebné následne vykladať aj obsah rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/98/2011, podľa ktorého návrhom na obnovu konania totiž nie je možné sa domáhať nápravy pochybení konajúceho súdu spočívajúcich v právnom posúdení veci alebo v procesnom pochybení. Pokiaľ ide o žalobkyňou prezentované rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vydané vo veci C-485/19, na základe ktorého táto žiada povoliť obnovu konania, tak ide o rozhodnutie o predbežnej otázke ohľadne stanovenia výkladu úniijného práva bez záväznosti voči žalobkyni a žalovanému, pretože sa konkrétne netýka predmetu sporu a jeho strán vedeného pod sp. zn. 18Csp/114/2018. V čase vydania právoplatného rozsudku vo veci vedenej pod sp. zn. 18Csp/114/2018 Slovensko ako členský štát EÚ, resp. ani prvoinštančný a ani odvolací súd nepožiadali Súdny dvor EÚ o výklad formou vyriešenia prejudiciálnej otázky vzťahujúcej sa k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v spotrebiteľských sporoch. Súd prvej inštancie správne poukázal aj na obsah rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vydaného vo veci C-234/04, podľa ktorého samotné právo EÚ neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby zrušil a preskúmal svoje právoplatné rozhodnutie ak sa preukáže, že je v rozpore s právom EÚ. Ďalej bolo v rámci tohto rozhodnutia konštatované aj to, že v snahe zabezpečenia stability právnych vzťahov a tým aj riadneho výkonu spravodlivosti je potrebné, aby sa nemohli napadnúť tie súdne rozhodnutia, ktoré sa už stali právoplatnými.

21. Odvolací súd zdieľa spolu s prvoinštančným súdom zhodný právny názor aj pokiaľ ide o nepovolenie obnovy konania žalobkyni s poukazom na ust. § 379 písm. e/ CSP, pričom z dikcie tohto ustanovenia možno vnímať favorizovanie aktov EÚ pred vnútroštátnymi aktami, avšak podľa názoru odvolacieho súdu v súvislosti so zabezpečením právnej istoty sa vyžaduje totožnosť strán sporu pri vzájomnom porovnaní týchto rozhodnutí, čo v danom prípade splnené nebolo. Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zakladá dôvod prípustnosti žaloby na obnovu konania iba vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou konania napadnuté rozhodnutie alebo ak odlišne, hoci vo veci inej, rieši otázku majúcu na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní dosah. Pre uplatnenie dôvodu povolenia obnovy konania podľa § 397 písm. e/ CSP iné právne posúdenie rezultujúce z iného rozhodnutia nemôže slúžiť ako zákonný dôvod obnovy konania podľa tohto ustanovenia. Na uvedené nadväzuje aj právna veta z rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 161/2012, podľa ktorej obnova konania neprichádza do úvahy v prípadoch nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože takéto pochybenie je možné odstrániť napr. dovolaním alebo mimoriadnym dovolaním, resp. v konaní pred ústavným súdom. Povolenie obnovy konania podľa názoru odvolacieho súdu pre rozpor pôvodného rozhodnutia s akýmkoľvek rozhodnutím Súdneho dvora EÚ by bolo celkom určite v rozpore s princípom právnej istoty. Na podporu práve tohto princípu právnej istoty súčasná ustálená judikatúra vchádza práve z tej zásady, že medzi pôvodným konaním a rozhodnutím, ktoré je považované za dôvod pre navrhovanú obnovu konania musí existovať určitý, vecný a personálny súvis.

22. Na základe týchto skutočností odvolací súd podané odvolanie žalobkyne smerujúce proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2.12.2021 č. k. 12Csp/130/2021-75 vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP s tým, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalovanému voči žalobkyni, pretože to bol práve žalovaný, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech. O výške tohto nároku rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie končí.

24. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).